

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเรื่อง ความต้องการไม้สักของผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมไม้ ที่ได้จากการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจกำลังผลิตไม้สัก ปริมาณความต้องการและการใช้ประโยชน์ไม้สักของผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมป่าไม้ในจังหวัดแพร่ และเปรียบเทียบปริมาณไม้สักในจังหวัดแพร่กับปริมาณความต้องการใช้ประโยชน์จากไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าท้องที่จังหวัดแพร่

ผลการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าท้องที่จังหวัดแพร่ สรุปได้ดังนี้

จังหวัดแพร่มีการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าในท้องที่ 8 อำเภอ คือ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัยและอำเภอวังชิ้น ทำการปลูกตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2492 – 2545

1. ปริมาณไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าในจังหวัดแพร่

1.1 จำนวนแปลงที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าในจังหวัดแพร่ มีทั้งหมด 790 แปลงส่วนใหญ่อยู่ท้องที่อำเภอวังชิ้น มีจำนวน 310 แปลง คิดเป็นร้อยละ 39.24 รองลงมาอำเภอร้องกวาง มีจำนวน 106 แปลง คิดเป็นร้อยละ 13.42 น้อยที่สุดอยู่ที่อำเภอเด่นชัยและอำเภอหนองม่วงไข่ มีจำนวนอำเภอละ 29 แปลง คิดเป็นร้อยละ 3.67

1.2 จำนวนต้นไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า มีจำนวนทั้งสิ้น 8,777,057 ต้น ส่วนใหญ่ปลูกอยู่ที่อำเภอวังชิ้น มีจำนวน 4,012,029 ต้น คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมาอำเภอร้องกวาง มีจำนวน 2,379,517 ต้น คิดเป็นร้อยละ 27.11 และน้อยที่สุดอยู่ที่อำเภอเด่นชัย มีจำนวน 35,327 ต้น คิดเป็นร้อยละ 0.40

1.3 จำนวนพื้นที่ที่ขึ้นทะเบียนที่ดินสวนป่า มีทั้งหมด 91,155.95 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้นมีพื้นที่จำนวน 35,000 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมาอำเภอร้องกวางมีพื้นที่

จำนวน 24,270 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.62 และน้อยที่สุดอยู่ในอำเภอเด่นชัยมีพื้นที่จำนวน 235.55 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.26

2. การกระจายชั้นความโตของไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าจากแปลงตัวอย่างที่กำหนดขึ้นในจังหวัดแพร่โดยแยกชั้นอายุไม้ตั้งแต่ 11-20 ปี

2.1 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 11 ปี

จากการศึกษาพบว่า ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 11 ปี มีจำนวน 3,549 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตระหว่าง 31 – 35 ซม. มากที่สุดจำนวน 1,257 ต้น และมีความโตระหว่าง 51 – 55 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 2 ต้น ซึ่งไม้สักที่มีอายุและความโตขนาดนี้ไม่นิยมตัดฟันเพื่อนำมาใช้ประโยชน์เพราะยังไม่มีเนื้อไม้ และยังไม่มีความคงทน บิดงอ แตกง่าย ทำให้สินค้าไม่มีคุณภาพ

2.2 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 12 ปี

จากการศึกษาพบว่า ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 12 ปี มีจำนวน 8,527 ต้น ส่วนใหญ่มีช่วงความโตระหว่าง 31 – 35 ซม. มากที่สุดจำนวน 2,151 ต้น และมีความโตระหว่าง 56-60 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 34 ต้น ซึ่งไม้สักอายุและขนาดนี้ก็ยังไม่สามารถนำมาผลิตสินค้าได้

2.3 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 13 ปี

จากการศึกษาพบว่า ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 13 ปี มีจำนวน 2,956 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 36-40 ซม. มากที่สุดจำนวน 777 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 56-60 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 19 ต้น

2.4 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 14 ปี

จากการศึกษาพบว่า ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 14 ปี มีจำนวน 7,868 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 46-50 ซม. มากที่สุดจำนวน 1,890 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 71-75 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 12 ต้น

2.5 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 15 ปี

จากการศึกษาพบว่า ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 15 ปี มีจำนวน 732 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 46-50 ซม. มากที่สุดจำนวน 137 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง

71-75 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 1 ต้น ส่วนมากไม้สักที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ไม้จึงจะมีคุณภาพที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้

2.6 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 16 ปี

จากการศึกษาพบว่าไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 16 ปี มีจำนวน 6,476 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 41-45 ซม. มากที่สุดจำนวน 1,664 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 81-85 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 1 ต้น

2.7 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 17 ปี

จากการศึกษาพบว่าไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 17 ปี มีจำนวน 937 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 46-50 ซม. มากที่สุดจำนวน 203 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 86-90 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 1 ต้น

2.8 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 18 ปี

จากการศึกษาพบว่าไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 18 ปี มีจำนวน 6,290 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 51-55 ซม. มากที่สุดจำนวน 1,174 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 126-130 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 7 ต้น

2.9 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 19 ปี

จากการศึกษาพบว่าไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 19 ปี มีจำนวน 2,078 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 56-60 ซม. มากที่สุดจำนวน 320 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 116-120 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 3 ต้น

2.10 ไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 20 ปี

จากการศึกษาพบว่าไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 20 ปี มีจำนวน 586 ต้น ส่วนใหญ่มีความโตอยู่ในช่วง 66-70 ซม. มากที่สุดจำนวน 93 ต้น และมีความโตอยู่ในช่วง 121-125,131-135 ซม. น้อยที่สุดจำนวน 2 ต้น

3. ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าในจังหวัดแพร่จากแปลงตัวอย่าง โดยแยกชั้นอายุ ตั้งแต่ 11- 20 ปี

3.1 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 11 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้เฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้น รองลงมาอำเภอสอง อำเภอลอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสูงเม่น อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอเด่นชัย เท่ากับ 0.076, 0.060, 0.059, 0.058, 0.057, 0.055, 0.055 และ 0.046 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอวังชิ้นมีส่วนเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอหนองม่วงไข่ และอำเภอเด่นชัย เท่ากับ 0.097, 0.091, 0.089, 0.086, 0.085, 0.084, 0.082 และ 0.071 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้น รองลงมาอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสอง อำเภอลอง อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น และอำเภอเด่นชัย เท่ากับ 11.892, 9.733, 9.512, 9.479, 9.329, 9.217, 8.922, และ 7.943 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.2 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 12 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้เฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอร้องกวาง รองลงมาอำเภอวังชิ้น อำเภอสอง อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอเด่นชัย และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.170, 0.088, 0.087, 0.082, 0.082, 0.078, 0.072 และ 0.063 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอร้องกวางมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอวังชิ้น อำเภอสอง อำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัย อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.119, 0.116, 0.110, 0.108, 0.104, 0.103, 0.100 และ 0.089 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสูงเม่น รองลงมาอำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น อำเภอเด่นชัย อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอร้องกวาง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 14.034, 12.652, 12.505, 12.408, 12.307, 12.162, 11.529 และ 9.577 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.3 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 13 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้เฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอหนองม่วงไข่ รองลงมาอำเภอลอง อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอสูงเม่น เท่ากับ 0.100, 0.098, 0.093, 0.092, 0.090, 0.080 และ 0.079 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอหนองม่วงไข่มีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคือ

อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอสูงเม่น เท่ากับ 0.123, 0.118, 0.112, 0.110, 0.108, 0.104 และ 0.103 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุด อยู่ในท้องที่อำเภอลอง รองลงมาอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอวังชิ้น อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอสอง และอำเภอร้องกวาง เท่ากับ 14.804, 14.288, 13.382, 12.980, 12.711, 12.567 และ 12.084 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.4 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 14 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสอง รองลงมาอำเภอวังชิ้น อำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอเด่นชัย และอำเภอสูงเม่น เท่ากับ 0.167, 0.160, 0.149, 0.138, 0.136, 0.129 และ 0.124 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอวังชิ้นมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอสอง อำเภอลอง อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น และอำเภอเด่นชัย เท่ากับ 0.167, 0.151, 0.146, 0.144, 0.139, 0.132 และ 0.130 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุด อยู่ในท้องที่อำเภอลอง รองลงมาอำเภอวังชิ้น อำเภอสอง อำเภอเด่นชัย อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น และอำเภอร้องกวาง เท่ากับ 28.860, 21.072, 20.607, 19.577, 19.005, 18.383 และ 18.260 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.5 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 15 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสูงเม่น รองลงมาอำเภอลอง อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.171, 0.151, 0.142 และ 0.141 ลูกบาศก์เมตร ต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอสูงเม่นมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอเมืองแพร่ อำเภอลอง และอำเภอร้องกวาง เท่ากับ 0.159, 0.155, 0.148 และ 0.139 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสูงเม่น รองลงมาอำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง และอำเภอลอง เท่ากับ 20.008, 19.937, 19.644 และ 17.154 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง และอำเภอลอง เท่ากับ 1.212, 0.766, 0.092 และ 0.401 ตามลำดับ

3.6 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 16 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้น รองลงมาอำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.241, 0.208 และ 0.164 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น

ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอวังชันมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.173, 0.162 และ 0.142 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชัน รองลงมาอำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 21.462, 21.343 และ 19.278 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.7 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 17 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสูงเม่น รองลงมาอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสอง อำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.254, 0.247, 0.235, 0.224 และ 0.202 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอหนองม่วงไข่มีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น อำเภอสอง อำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.178, 0.173, 0.167, 0.163 และ 0.148 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอสอง รองลงมาอำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอหนองม่วงไข่ เท่ากับ 30.054, 29.083, 26.902, 25.408 และ 24.074 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.8 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 18 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชัน รองลงมาอำเภอร้องกวาง อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.640, 0.345, 0.292, 0.269 และ 0.268 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอวังชันมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอลอง เท่ากับ 0.307, 0.228, 0.201, 0.198 และ 0.193 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชัน รองลงมาอำเภอลองอำเภอร้องกวาง อำเภอสูงเม่น และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 37.188, 32.219, 31.665, 31.538 และ 31.465 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.9 ปริมาตรไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 19 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชัน รองลงมาอำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสูงเม่น และอำเภอร้องกวาง เท่ากับ 0.535, 0.477, 0.446, 0.322, 0.314 และ 0.282 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่า อำเภอวังชันมีความเบี่ยงเบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอร้องกวาง และอำเภอสูงเม่น เท่ากับ 0.266, 0.250, 0.242, 0.227, 0.227 และ 0.218 ตามลำดับ และปริมาตรไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชัน

รองลงมาอำเภอสอง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง อำเภอหนองม่วงไข่ และอำเภอสูงเม่น เท่ากับ 50.068, 46.201, 39.632, 38.437, 30.728 และ 30.441 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

3.10 ปริมาณไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าอายุไม้ 20 ปี

จากการศึกษาพบว่า ปริมาณไม้สักเฉลี่ยต่อต้นมากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้น รองลงมาอำเภอร้องกวาง อำเภอลอง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 0.750, 0.673, 0.632 และ 0.627 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น ตามลำดับ ส่วนเพียงบนมาตรฐานความโตเฉลี่ย พบว่าอำเภอวังชิ้นมีความเพียงบนมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอลอง อำเภอเมืองแพร่ และอำเภอร้องกวาง เท่ากับ 0.329, 0.289, 0.247 และ 0.206 ตามลำดับ และปริมาณไม้สักเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอยู่ในท้องที่อำเภอวังชิ้น รองลงมาอำเภอลอง อำเภอร้องกวาง และอำเภอเมืองแพร่ เท่ากับ 59.289, 44.447, 40.486 และ 37.191 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

4. ปริมาณความต้องการใช้ประโยชน์ไม้สักของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ประเภทโรงงานแปรรูปไม้และโรงค้าส่งประติษฐ์

4.1 ชนิดเครื่องจักรที่ติดตั้งภายในโรงงานแปรรูปไม้

จากการวิจัยพบว่า เครื่องจักรที่ติดตั้งภายในโรงงานแปรรูปไม้ทั้ง 4 โรง มี 6 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นกบไฟฟ้า ส่วนไฟฟ้า ร้อยละ 40.35 เครื่องตัด ร้อยละ 21.05 รองลงมาเป็นเครื่องเลื่อยสายพาน ร้อยละ 19.88 เครื่องเลื่อยวงเดือน ร้อยละ 15.79 เครื่องไสเซาะร่องลิ้น ร้อยละ 2.34 และน้อยที่สุดเป็นเครื่องขัดไม้ ร้อยละ 0.58

4.2 ปริมาณการความต้องการไม้สักที่มำป้อนโรงงานแปรรูปไม้

จากการสำรวจพบว่า โรงงานแปรรูปไม้สามารถแปรรูปไม้ได้ 20,000 ลบ.ม.ต่อเดือน แต่ปริมาณไม้สักสวนป่าที่นำมาป้อนโรงงานมีเพียง 2,550 ลบ.ม.

4.3 รายได้ของผู้ประกอบการ

1) รายได้จากการประกอบกิจการ

จากการวิจัยพบว่ารายได้จากการประกอบกิจการ โรงงานแปรรูปไม้มีรายได้ 50,000 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 50 รองลงมาคือมีรายได้ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท/เดือน และ 20,000 – 40,000 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 25

2) รายได้จากการขายไม้แปรรูป

จากการวิจัยพบว่ารายได้จากการขายไม้แปรรูป โรงงานแปรรูปไม้มีรายได้ 20,000- 40,000 บาท/เดือน ร้อยละ 75 รองลงมาคือมีรายได้ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท /เดือน ร้อยละ 25

3) รายได้จากการขายสิ่งประดิษฐ์

จากการวิจัยพบว่ารายได้จากการขายสิ่งประดิษฐ์ โรงงานแปรรูปไม้มีรายได้ 20,000- 40,000 บาท/เดือน ร้อยละ 75 รองลงมาคือมีรายได้ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท/เดือน ร้อยละ 25

4.4 แหล่งที่มาของไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าที่ป้อนโรงงานแปรรูปไม้

จากการสำรวจแหล่งที่มาของไม้สักที่ป้อนโรงงาน พบว่าส่วนใหญ่ มาจากสวนป่าเอกชนในจังหวัดแพร่ ร้อยละ 39.69 รองลงมาจากสวนป่าอป. ร้อยละ 32.29 และจากสวนป่าจังหวัดอื่น ร้อยละ 28.02

4.5 การขนส่งไม้สักเข้าสู่โรงงาน

จากการวิจัยด้านการขนส่งไม้สักเข้าสู่โรงงาน ส่วนใหญ่ขนส่งโดยรถยนต์ ทั้งหมด

4.6 การจัดส่งสินค้าให้ลูกค้า

จากการศึกษาการจัดส่งสินค้าให้ลูกค้าส่วนใหญ่ลูกค้ามารับสินค้าเอง ร้อยละ 50 รองลงมาโดยรถยนต์ ร้อยละ 37.5 และทางรถไฟ ร้อยละ 12.5

4.7 สินค้าสิ่งประดิษฐ์ในร้านค้าสิ่งประดิษฐ์

จากการศึกษาแหล่งที่มาของสิ่งประดิษฐ์ในร้านส่วนใหญ่มาจากโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ร้อยละ 40.97 รองลงมาจากโรงค้าสิ่งประดิษฐ์ ร้อยละ 30.49 โรงงานของตนเอง ร้อยละ 19.10 และน้อยที่สุดมาจากที่อื่นๆ ร้อยละ 9.42

4.8 คุณภาพไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า

จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าของเอกชนในจังหวัดแพร่ ส่วนใหญ่มีคุณภาพต่ำ ร้อยละ 50 รองลงมาคุณภาพดี และปานกลาง ร้อย

ละ 25 ที่ได้จากสวนป่าของเอกชนในจังหวัดอื่นๆ ส่วนใหญ่คุณภาพต่ำ ร้อยละ 75 รองลงมาคุณภาพปานกลาง ร้อยละ 25 ที่ได้จากสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่คุณภาพ ดีมากและปานกลาง ร้อยละ 50

4.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า
จากการศึกษาความคิดเห็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า ดีเท่ากับสิ่งประดิษฐ์มาจากไม้สักขนาดใหญ่ พบว่าดินน้อยกว่าและดีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50

4.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตของอุตสาหกรรมไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า
จากการศึกษาความคิดเห็นในอนาคตอุตสาหกรรมไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าส่วนใหญ่คิดว่าดีและไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 50

4.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า
จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าส่วนใหญ่ คิดว่า คุณภาพดินน้อยกว่า ร้อยละ 72.72 รองลงมาดีกว่าเท่ากัน ร้อยละ 27.28

4.12 อนาคตของอุตสาหกรรมไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า
จากการศึกษาอนาคตของอุตสาหกรรมไม้สักที่ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าส่วนใหญ่ คิดว่าดี ร้อยละ 76.19 และคิดว่าไม่ดี ร้อยละ 23.81

5. เปรียบเทียบปริมาณไม้สักกับปริมาณความต้องการใช้ประโยชน์ไม้สักในจังหวัด

จากการศึกษาปริมาณการใช้ประโยชน์ไม้สักที่ทำออกมาตาม พรบ.สวนป่า พ.ศ.2535 จะเห็นได้ชัดเจนว่า ปริมาณการใช้ประโยชน์ไม้สักที่ทำออกมาตาม พ.ร.บ.2535 ของจังหวัดแพร่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ นับแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา ถึง ปี พ.ศ.2546 ปริมาณการใช้ไม้สักเพิ่มขึ้นถึงกว่าหนึ่งเท่าตัว คือ ในปี พ.ศ.2544 ปริมาณไม้สักที่ใช้จริง 17,558.86 ลบ.ม. เพิ่มขึ้น 38,334.32 ลบ.ม. ในปี พ.ศ. 2546 ในขณะที่พิจารณาที่มาของไม้สักแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นไม้สักจาก ออป.แพร่เป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษา ตามตารางที่ 38 ข้อมูลปริมาณการใช้ประโยชน์ไม้สัก ปี 2546 เป็นไม้จาก ออป.แพร่ ทำออกถึง 24,975.687 ลบ.ม. จากปริมาณการใช้จริงทั้งหมด 38,334.32 ลบ.ม.

เมื่อพิจารณาปริมาณไม้สักจากสวนป่าเอกชนในปี พ.ศ.2546 แล้วจะเห็นว่ามีเพียง 2,684.591 ลบ.ม. ในขณะที่ตามข้อเท็จจริงแล้วจำหน่ายไปต่างจังหวัดด้วย จึงทำให้มีการซื้อมาชดเชยตามความต้องการภายในจังหวัดอีกด้วย เพราะปริมาณไม้ที่ผลิตในจังหวัดไม่พอกับความต้องการที่จะป้อนเข้าสู่แหล่งผลิตและแปรรูปไม้ ซึ่งมีปริมาณความต้องการสูง เนื่องจากผลผลิตไม้แปรรูปเป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะผลผลิตที่มาจากสถานประกอบการในจังหวัดแพร่จะได้เปรียบในแง่ของการเป็นแหล่งไม้สักที่ถือว่ามีคุณภาพดี เป็นที่น่าเชื่อถือของผู้ใช้ทั่วไป มาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและรูปแบบการผลิต ทำให้กำลังการผลิตและแปรรูปมีมากขึ้นเป็นจำนวนมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ปริมาณไม้สักที่ใช้จริงในจังหวัดแพร่ ในรอบ 3 ปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ถึง ปี พ.ศ.2546 ผลการศึกษาพบว่าปริมาณการใช้ไม้สักโดยรวมจำนวน 93,890.46 ลบ.ม. ในขณะที่ผลการศึกษาด้านปริมาตรไม้สักโดยรวมที่มีอยู่มีทั้งหมด 207,391.14 ลบ.ม. ซึ่งมีผลต่างอยู่ 149,056.82 ลบ.ม. เมื่อพิจารณาจากตัวเลขจะเห็นว่า ปริมาตรไม้สักโดยรวมมีมากกว่า ปริมาณการใช้จริง ซึ่งอาจจะเเน่ได้ว่า มีไม้สักที่ทำการตาม พ.ร.บ.สวนป่า พ.ศ. 2535 ที่พอเพียงกับความต้องการในการใช้ไม้สักของสถานประกอบการแปรรูปไม้ แต่เมื่อพิจารณาตามสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น การศึกษาพบว่า ปริมาตรไม้สักทั้งหมดที่สำรวจตามข้อมูลทุติยภูมิที่มีอยู่ตามฐานข้อมูล เป็นไม้สักที่มีอายุตั้งแต่ 11-20 ปี ซึ่งเป็นไม้ที่ไม่สามารถนำมาใช้งานได้จริงทั้งหมด เพราะไม้สักที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้จะเป็นไม้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 -20 ปีในขณะที่ไม้สักอายุระหว่าง 11-14 ปีนั้นจะมีขนาดเล็กเกินกว่าที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงพิจารณาได้ว่า แม้จะมีปริมาตรไม้สักมากกว่าจำนวนที่ใช้จริง แต่ก็ไม่พอเพียงต่อความต้องการ เมื่อคำนวณจาก ปริมาตรไม้สักโดยรวมจำนวน 207,391.14 ลบ.ม. จะเห็นได้ว่าเป็นไม้สักที่ใช้ได้ (อายุ 15-20 ปี) จำนวน 117,891.35 ลบ.ม. ส่วนที่เหลือเป็นปริมาตรไม้อายุน้อย (อายุ 11-14 ปี) จำนวน 89,499.79 ลบ.ม. แสดงให้เห็นว่า ปริมาณไม้สักที่ใช้จริงบางส่วนมีโอกาสที่จะเป็นไม้ที่มาจากการซื้อนอก ระบบที่ไม่ใช่ไม้ทำการตาม พ.ร.บ.สวนป่า ปี พ.ศ.2535

จากตัวเลขดังกล่าวอาจพิจารณาได้ว่า หากไม่มีการส่งเสริมให้มีการปลูกเพิ่มอย่างจริงจัง และต่อเนื่องแล้ว ในระยะยาวไม้สักจะมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในอนาคตอย่างแน่นอน

ในด้านปริมาณพื้นที่ปลูกและจำนวนต้นสัก ตลอดจนปริมาณของไม้สัก ในสวนป่าเอกชน ที่ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกขึ้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ในทุกอำเภอของจังหวัดแพร่ประชาชน มีความตื่นตัวในการปลูกสวนป่าไม้สักเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าขนาดของไม้และอายุไม้จะมี ปริมาณและปริมาตรที่แตกต่างกันไปในแต่ละอำเภอ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ทุกอำเภอจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และอำเภอที่มีจุดเด่นที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น ซึ่งมี ปริมาณต้นและปริมาตรไม้สูงสุดในจังหวัดแพร่ กล่าวคือ ไม้สักที่มีอายุ 11-20 ปี จำนวน 3,726,061 ต้น ข้อเท็จจริงจากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปเป็นฐานข้อมูลด้านอุปสงค์ของไม้สักจากสวน ป่าเอกชนที่ผู้ประกอบการผลิตและแปรรูปไม้สักจะนำไปใช้ประโยชน์ในระยะ 5-10 ปี ข้างหน้าได้ใน ระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตามแม้ว่า การแสดงความตื่นตัวในการปลูกสวนป่าไม้สักจะมีอยู่มากก็ตาม แต่ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนระหว่างการผลิตและความต้องการใช้ไม้สักจริงแล้ว ก็ยังคงถือว่า ไม่สมดุลเท่าที่ควร กล่าวคือ มีแนวโน้มว่า ปริมาณจะไม่พออย่างแน่นอนในอนาคต ดังนั้นการ ส่งเสริมให้ปลูกสวนป่าเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นมาก เพราะมิฉะนั้นแล้วจะทำให้เกิด ความขาดแคลนอย่างรุนแรงขึ้นได้ในอนาคต เพราะความต้องการใช้ไม้สักเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุก ปี ดังผลการศึกษาที่ปรากฏชัดเจนดังกล่าว ในขณะที่การผลิตไม้สักเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยเวลานาน กว่าที่ผลผลิตจะใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรมีกำหนดนโยบาย ส่งเสริมการปลูกสวนป่าอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจของกรมป่าไม้ หลังจากนโยบายดังกล่าวหยุดชะงักไปทำให้ปริมาณการปลูกป่าของภาคเอกชนลดลงอย่างเห็นได้ ชัด ดังนั้นควรมีการสนับสนุนการส่งเสริมการปลูกป่าอย่างจริงจังและให้ประชาชนเห็นคุณค่าและ ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้สัก

2. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มปริมาณผลผลิต และใช้ประโยชน์จากไม้สักที่ทำออกจากสวนป่า ว่ามีปัจจัยใดบ้างเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ เป็นฐานในการดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันปลูกสวนป่ามากขึ้น